

Forbrugs- og Produktionsforeninger, men det forekommer mig paa den anden Side noget tvivlsomt, om man ikke er gaaet vel vidt for at beskytte disse Foreninger i Sammenligning med Aktieselskaberne. Det var netop disse Indvendinger, som bleve fremførte af det ærede Medlem for Fredensborg, der have gjort mig betænkelig. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men henstiller til det ærede Udvalg at tage Hensyn til de saaledes fremkomne Indvendinger. Med Hensyn til § 7 kan jeg tiltræde de af Udvalget fremsatte Ændringsforslag. Der er af et æret Mindretal blevet fremsat et Underændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 20. Dette Underændringsforslag vedrører et ganske specielt Forhold, og jeg vil kun derom sige, at jeg ikke finder nogen Betænkelighed ved at gaa med til Underændringsforslaget i dets substansielt fremsatte Form, idet jeg ligesom Forslagsstilleren finder, at der i det, som sagt, meget specielle Forhold, der her er berørt, kan være Grund til at tage særlige Hensyn. Naar Udvalget, hvorom jeg ønsker den ærede Ordførers Udtaalelse, skalde erklære sig samstemmende hermed, vil der altsaa blive at gøre et særligt Fradrag i Overensstemmelse med Fradragreglerne i § 8 for den her omtalte Hustrus Vedkommende, for saa vidt angaar den Indkomst, hun har erhvervet gennem sit personlige Arbejde. Til § 8 er der stillet et meget indgribende Forslag, hvortil hele Udvalget er gaaet med, og hvorved et Fradrag, som § 8 har opstillet, og hvis Beløb udgør henholdsvis 600, 500 og 400 Kr., ere satte op med 100 Kr. for hvert, og i Ændringsforslag Nr. 23 er Grænsen for det Antal Børn, der kan fritages, udvidet saaledes, at alle Børn under 15 Aar medtages under Fradraget. Jeg har allerede i Udvalget ytret min store Betænkelighed ved at gaa saa vidt, som der her er foreslaet, og det er med Beklagelse jeg ser, at Udvalget ikke har taget Hensyn til de Betragtninger, jeg gjorde gældende og ogsaa fremkom med ved første Behandling. Det staar fremdeles for mig saaledes, at man maa være varsom med at forhøje disse Fradrag for stærkt. Det er dog vist saa, at det, der nu udtræves for en enkelt Person og ligeledes for en Familie med Børn for at kunne leve, ingenlunde udgør et større Beløb end i 1870, men at man kan sige, at man nu kan leve noget billigere end den Gang. I alt Fald forekommer det mig dog betænkeligt at forhøje Fradraget og samtidig at give yderligere Fritagelse paa Grund af flere Børn, hvorved altsaa det samlede Fradrag vokser stærkt; thi herigen-

nem vil den foreslaede samlede Indtægt for Statskassen, som skyldes nøjagtige Beregninger, betydelig blive reduceret. Det forekommer mig heller ikke at kunne siges med nogen overbevisende Sandhed, at Fordringen om Fradrag for alle Børn beror paa simpelt Retfærdighedshensyn; thi det er dog vist fuldt ud anerkendt, at Antallet af Børn ingenlunde i et proportionalt Forhold forsøger Udgiften for en Familie. Man kan ikke sige, at den Familie, der har 4 Børn, har den dobbelte Udgift af den Familie, som har to Børn; thi jo større Børneskollen er, desto lettere er det til en vis Grad at klæde, ernære og sørge for dem alle. Selvfølgelig stige Udgifterne; men jeg tror ikke det sker i proportionalt Forhold. Der er en aftagende Udgift i Forhold til det forøgede Antal Børn, og en saadan Betragtning bliver ogsaa almindelig gjort gældende i Nationaløkonomien og er anerkendt i forskellige Lovgivninger. Jeg skalde ikke dvæle saa længe derved, naar det ikke, som sagt, var saaledes, at man ved Jæstættelsen af det Beløb, der paaregnes som Statsindkomst, er gaaet ud fra bestemte Forudsætninger, derunder netop den Størrelse for Fradraget, som Regeringsforslaget indeholder, og det Antal Børn, som der i Forslaget er opstillet som fritaget. Det vil følge af de Bemærkninger, jeg nu har fremsat, at jeg saa meget mindre kan gaa ind paa de endnu mere vidtgaende Fordringer i saa Henseende, der ere blevne opstillede af de ærede Medlemmer for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Bramsen) og Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) under Nr. 14 og 15 som Ændringsforslag til § 8, og hvor Grænsen for Børn er sat til 18 Aar, da det vilde være en ganske betydelig Udvidelse. Jeg skal derfor straks udtale mig mod de paagældende Ændringsforslag i deres Helhed. Under Kjøbenhavn er derhos medtaget Frederiksberg, som jeg ikke indser har det mindste at gøre med Kjøbenhavn i denne Henseende; med samme Grund kunde man ogsaa undtage Sundbyerne; thi Frederiksberg maa jo staa ligesom de øvrige Kommuner, der ere stillede lige med denne By. Ikke heller kan jeg finde det rigtigt, som det er stift i det paagældende Ændringsforslag under Nr. 15, at drage en særlig Grænse for Indtægten og opstille 6,000 Kr. som det Stelnemærke, hvorefter der bliver at tage forskellige Hensyn over for Bestemmelsen af, hvad der fradrages for Børnene. Jeg skal altsaa forbeholde mig min Stilling med Hensyn til § 8 og referere mig muligvis i det andet Ting at stille Ændringsforslag om at tilbageføre denne Paragraf til Regeringsforslaget, da jeg jo vel kan forudsæ, at Folke-